

Lawra, Lukas a luštna swójzba

- Lukas: Witajšo! Mej smej Lukas Luboš ...
- Lawra: A Lawra Lubošojc. Bratš a sotša smej.
- Lukas: Mamej krađu luštnu swójzbu!
- Lawra: A togodla – hihi – smej mej luštne gódla rozdałej!
- Lukas a Lawra: Te comej wam něnto pšeražíš!
- Lawra: Naju šota Judita na pšikład lubuju wšykno, což cerwjene jo a běte dypki ma.
- Lukas: Wšen jeje kuchniski wobřed jo cerwjeny z běłymi dypkami: Tase, talarje, kana, cukornica. Samo solnicka a pjejernicka.
- Lawra: Teke jeje rucna tobołka jo cerwjena z běłymi dypkami. Ale to nejlěpše jo jeje širm!
- Wjeliki cerwjeny širm z běłymi dypkami wóna ma!
- Lukas: A kake pótajmne gódło smej jej dałej?
- Lukas a Lawra: Šota Muchoradło!
- Lukas: Luštny jo teke naju wujk Rolf. Wón stawnje něčo zabywa!
- Lawra: Cesto wón jěžo na jazor a musy pón ned zasej slědk jěš, dokulaž jo swój wužeński wobřed zabył. Brilu, handy a swój swajzbowy žeń wón tak a tak pšecej zabywa!
- Lukas: Ale to nejluštnjeje jo, gaž wón wesrjež sady naraz zabywa, což jo kšěł groniš. Pón tak: ,Ach, a som kšěł hyšći groniš ... Eeeeeeeh ... Dunder!‘ Hahaha!
- Lawra: A dokulaž wón jo taki zabywaty, gronimej, až wón jo ...
- Lukas a Lawra: Wujk Njezabyńka!
- Lukas: Pón naju šeško Damian. Wón wulicujo wjelgin rad. A to luštne jo ta wašnja, kak wón wulicujo!
- Lawra: Wón njepowěda jano z gubu, ale teke z rukoma! Gestikulěrujo tak mójnje, až młogi raz se bójm, až wón mě jadnu placa!
- Lukas: Pšecej musy Damian něčo do pówěšća mólowaš, pšecej musy žiwnje z rukoma wjasłowaš. Mój cas, to wuglěda tak luštne!
- Lawra: To wuglěda kaž wěšnik! Togodla jo naju gódło za Damiana ...
- Lukas a Lawra: Šeško Wěšnik!
- Lawra: A njesmějomej naju storku Helgu zabyš! Wóna jo taka luba storka, ale z někotarymi lužimi wóna se cesto waži a šćoka!
- Lukas: Zwěštego ze susedami. A kak wóna šćoka! Wóna kšiwzi pšecej pó krađu žiwnej wašni!
- Groni take něčo ako: ,Ty škórc z jadnym kšidłom!‘. Abo: ,Ty mroja w jabłukowej mucce!‘.
- Lawra: Ja som tek raz słyšała: ,Tebje dej pcha do slědka kusaš!‘ Hahaha! Nama gronje, až njesmějomej se take sady starkeje spomnješ. Ale te su tak luštne!
- Lukas: Dokradnje! Gaž storka šćoka, móžoš se pópšawem jano smjaš. Gaž wóna jo kisała, pón pó luštnej, někak słodkej wašni. Togodla gronimej, až wóna jo ...
- Lukas a Lawra: Naju słodkokisała storka!
- Lawra: Jo, jo. Naša swójzba! Toš móžomej pópšawem hyšći wjele, wjele wěcej luštnego wulicowaš!
- Lukas: Hihi, a ja mógu teke něčo luštnego wó tebe wulicowaš, sotšicka. Sy pla nas znata ako ta ,drobjeńcka!‘ A kak to pasujo, sy taka mała, jěš tak rada placki ...
- Lawra: Hej, stop, dosć! Lukas, ty ... No, pócakaj! Pón dej tek kuždy wěžeš, až tebe pomjenjuju ,šnycel!‘
- Lukas: Och. Jo mě wšojadno. Wěm, wěm: Pšecej, gaž som stresowany, abo gaž mě něčo nerwuj, gronim: ,Ja cu něnto šnycel!‘ No, šnycel mě pšecej lěpšu lawnu garantěrujo. To tak jo!
- Lukas a Lawra: Hahahaha!

Słownik

drobjeńcka – Krümelchen, gódla rozdaš – Spitznamen vergeben, jabłukowa mucka – Apfelmus, kšiwziš – beleidigen, muchoradło – Fliegenpilz, pcha – Floh, wěšnik – Windmühle, wjasłowaš – rudern, wobřed – Gerät, Geschirr, wužeński – Angel-